Surge ꝓpera amica mea ⁊ veni. ſcilicʒ ad
cōtemplādum. iam enim hyems tranſijt
imber abijt ⁊ receſſit. Ecce ſerenitas ↄſcie
Flores apparuerunt. ecce flos puritatis
⁊ mūdicie. vox turturis audita eſt in terra
noſtra. ecce vox allocutōnis diuine. Que
vox turturis dr̄ qꝛ ī anima lamentū facit
Et infra. Veni de libano. ecce vinum io/
cunditatis interne. de quo vino dr̄ Oſee
xiiij. Memoriale eius ſicut vinuʒ libani.
Vinum libani ſcd̄m glo. dr̄ vinū pigmē
tatum qd̄ eſt odoriferꝝ. Quarto dr̄ melli/
ficans apis in qꝛtū exercitauit ſe circa dul
cem doctrinam ⁊ exhortationem ꝑ quam
multos ad deum traxit. ¶ Sed notandū
ꝙ apes ſi multum de melle eis dimittat̄
modicuʒ opant̄. ſed in ocium reſoluūtur
ſi nimis parꝝ quaſi conturbate modicum
opant̄. ſi mediocriter ſollicite operantur.
Per qd̄ dat̄ intelligi ꝙ nimia dulcedo ⁊
lenitas in prelatis facit ſubditum negli/
gentē. modica vero ↄpaſſio facit ſubditū
precipitē. Tpata vero correctio facit ſub
ditū eſſe feruētem. Neceſſe eſt ergo vt ſit
lenitas ī ſeueritate ⁊ ſeueritas in lenitate
Hinc eſt ꝙ mel ponit̄ in medicinis ama
ris triplici de cauſa. ſ. vt amaritudo medi
cine mellis dulcedine tpet̄. vt ꝑ mellis
dulcedinem medicina a membris attra/
hat̄. vt a corruptōne medicina preſeruet̄
ꝑ qd̄ datur intelligi ꝙ quando prelatus
ꝓpinat ſubditis medicinam amare incre/
pationis. debet ipſam dulcorare melle pa
terne ↄpaſſionis. ⁊ tunc talis compaſſio
ſuauiter accipit̄ ⁊ a membris anime. ſcilʒ
memoria. intelligentia ⁊ voluntate incor
porat̄ ⁊ a peccati putredine anima preſer
uat̄. Quinto dr̄ argumētoſa apis. que
quidem ſagacitas attendit̄ qꝛtuʒ ad tria
Primo cū ſpe ſubleuante habuit timorē
deprimentem. Apis enim quādo ventus
imminet. lapillos intra pedes portat. ne
pre ſui leuitate a vento rapiat̄. ſic ſancta
Cecilia lapidem precioſum. i. euangeliuʒ
⁊ timorem diuinum ſꝑ portabat abſcon/
ditum ne rapi poſſet ꝑ aliquem amorem
mūdanū. ¶ Scd̄o qꝛ habuit prudētiā totā
ſuam vitam ↄponentem. ſicut enim dr̄ in
lib. de animalibꝫ. apes ordinate mella cō
ponunt. nam alie flores adducunt. alie de
floribꝫ rorem colligunt. alie aluearia com
ponunt. alie mellificatōni intendūt. Sic
etiā beata Cecilia modo flores de ꝑadiſo
colligebat quos angelus ſibi detulit. ſcʒ
lilia virginitatis ⁊ roſas caritatis. modo
rorem celeſtem ſcʒ ſpūſſancti gratiam qui
ipſaʒ germinare faciebat. Oſee. xiiij. Ero
quaſi ros iſrael germīabit quaſi liliū. mō
aluearium. i. corpus ſuum componebat ⁊
cuſtodiebat. d. Fiat cor meum dn̄e ⁊ cor
pus meum immaculatū vt non ↄfundar
modo mellificatōi intendebat. i. dulci de/
uotioni inſiſtebat. ¶ Tercio qꝛ cuʒ dulci ex/
hortatione habuit ſeueritatem deterrentē
Apis eīn fugit ſalſuginem terre. ⁊ ſic dul
cedinē mellis tempat. Et inde eſt ꝙ mel
aliqꝛtulū hʒ acuminis. ꝑ qd̄ intelligit̄ ꝙ
ſancti viri aliqñ verbis dulcedīs inſerere
debent verba ſeueritatis. vñ beata Cecilia
ſponſuʒ ſuū primo allocuta ē dulciter. d.
O dulciſſime ⁊ amantiſſime iuuenis ⁊c.
Deinde ipſuʒ terruit dicēs. Ego angelū
dei habeo amatorem qui nimio zelo cuſto
dit corpus meū. hic ſi vel leuiter ſenſerit
ꝙ tu me amore polluto ↄtingas teipſum
feriet ⁊ amittes florē tue gratiſſime iuuē
tutis. ⁊ ſic ipm̄ mollificauit dulciter allo
quēdo. ⁊ pūgebat ipm̄ grauiter deterrēdo

De ſancto Clemente papa.

Sermo primus.

QVis putas eſt fidelis ſeruus ⁊ prudens quem
ↄſtituit dn̄s ſup fa. ſu. vt det ill' ci. ī té. ⁊c
Mathei. xxiiij. Sanctus Clemens quin
qꝫ priuilegia hūit que in ꝑmiſſis verbis
annotant̄. Primum eſt. quia fuit in mi/
raculorꝝ opatione fideliſſimus cuʒ dicit̄.

Quis putas eſt fidelis. Noluit enim in
miraculis que faciebat ſibi gloriã attribu
ere ſed deo qui dicit Iſa. xlviij. Gloriam
meam alteri nõ dabo. Multa quidẽ mira
cula fecit q̃ ſibi nõ attribuit ſed oĩa deo aſ-
ſcripſit. Fecit aũt miracula maxime circa
ſyſinniũ ꝛ circa aque elementũ. Nã circa
ſyſinniũ oñdit iuſticiam magnã. ꝯgruen-
tiam ꝛ miam. Juſticiam quidẽ. qꝛ cuȝ ad
eccĩam veniſſet ꝛ ſacra dei curioſius ſcire
vellet cecus effectus eſt Jo. ix. In iudici
um ego veni in mundũ vt qui nõ vident vi
deant ꝛ qui vident ceci fiant. Oñdit ſuaȝ
miam qꝛ ad preces vxoris ipſum ſanauit
ps. Dñs illuĩat cecos. Oñdit magnam
ꝯgruentiam. qꝛ cũ crederet ligare clemen
tem ſaxũ ligabat. qꝛ ꝯgruũ erat vt hoĩes
lapidei lapides traherent. ps. Siſes illis
fiant qui faciunt ea ꝛc̃. Mirabilia etiã oñ
dit circa elementũ aque. ꝛ hoc multiplici-
ter. Primũ q̃tum ad aque inuentõem ſi
cut pꝫ qñ agnus locũ ei oñdit cum pede ꝛ
inde fontẽ aque ꝓduxit. Scđo q̃tum ad
templi fabricatõem. qꝛ manibꝯ angelicis
in mari ſibi templũ fabricatum fuit. Ter
cio q̃tum ad maris exſiccatõem. qꝛ ꝑ tria
miliaria ſiccabatᷣ Quarto ꝑ pueri ꝯſerua
tõem qui per annũ in mari fuit ꝯſeruatus
Scđm priuelegiũ eſt. qꝛ fuit magna hu
militate preditus cum dꝛ. ſeruus. Cũ eñ
quatuor ſint genera ſeruoꝝ. quidaȝ ſunt
de ancilla nati. quidã in prelio acquiſiti.
quidã ꝯducticij. quidã empticij. Sanct⁹
aũt clemens hijs q̃tuor modis reputauit
ſe ſeruũ. Fuit eñ ab ancilla. i. ab eccĩa in
baptiſmo generatus. ps. Seruus tuus
ego ſum ꝛ filius ancille tue. Fuit a xp̃o in
prelio acquiſitus Criſtus eñ cũ dyabolo
prelium geſſit. ꝛ humanũ genus ab eo ex
cuſſit Jſaie. xlij. Captiuitas quidẽ a forti
tolletᷣ Ro. vj. Liberati a peccõ. ſerui aũt fa
cti deo. Fuit a xp̃o mercede ꝯductus Ma
th. xx. Jte in vineã meam ꝛc̃. Fuit precio
emptus. j. Coꝝ. vij. Precio empti eſtis,
nolite ſerui fieri hoĩm. Tercium qꝛ fuit
phũs eximius cum dꝛ. ꝛ prudens. Jp̃e eñ
ante ꝯuerſionẽ fuit phũs ſtudioſus ꝛ curi
oſus. poſt ꝯuerſionem fuit phũs xp̃ianus
Studioſus quidẽ fuit phũs. qꝛ ſtudioſe
querebat qualiter aĩe immortalitates ſibi
ꝑſuaderi poſſent Jdõ ſcolas philoſophoꝝ
frequentabat. ꝛ qñ ꝯcludebat ꝙ immor-
talis erat valde gaudebat. qñ vero ꝯ̃trium
triſtis abſcedebat. Fuit phũs curioſus ſi
cut pꝫ in q̃one de culice ꝛ camelo quã ſcõ
barnabe fecit. Poſt ꝯuerſionẽ autem fuit
phũs xp̃ianus. Phia autem xp̃ianoꝝ eſt
xp̃m crucifixum ſcire. verba curioſa vita-
re. ꝛ inuincibilẽ eſſe. De prima phia dꝛ. j.
Coꝝ. ij. Non eñ iudicaui me aliquid ſci
re inter vos niſi xp̃m iheſum ꝛ hunc cruci
fixum. De ſcđa dꝛ ibidem. Nõ in doctis
humane ſapiẽ verbis ꝛc̃. De tercia dicit
greg. nazan. Duo ſunt in celo que terreri
non pñt. ſcꝫ deus. ꝛ angelus. terciuȝ eſt in
terra ſcꝫ phũs xp̃ianus Phũs vero velut
incorpeus eſt ꝛ impaſſibilis in oĩbus vin
citᷣ preter in animi libertate Quartũ eſt
qꝛ fuit ſummus prelatus cum dꝛ. Quem
ꝯſtituit dñs ſuꝑ familiã ſuam. Succeſſit
eñ beato petro in tribꝯ ſcꝫ in pontificali di
gnitate. fidei veritate ꝛ in vite ſcĩtate. Be-
atus petrus ſciens paſſionẽ ſuã immine-
re. ꝯgregatis fratribꝯ dixit eis. Ecce frẽs
loco mei ordino vobis Clementẽ qui mi-
hi ab inicio vſqꝫ ad finem comes in omnĩ
bus fuit. Ecce qꝛ ſucceſſit ei in pontificali
dignitate. Deinde ſubiungit beatus Pe
trus. Jpſe enim totius predicatõnis mee
veritatem agnouit. ecce quia ſibi ſucceſſit
in fidei veritate. Deinde ſubiunxit. Quẽ
pre ceteris expertus ſum deum colentem
ꝛ homines diligentem. caſtum. diuinis
ſtudijs deditum. ſobrium. patientem. Ec
ce quia ſuccedit ei in vite perfectione. Fu
it enim perfectus quo ad deum. Jdeo di-
xit. deum colentem. Quo ad ꝓximũ. ideo
dixit. homines diligentẽ Quo ad ſeipm̃,

Ideo dixit. Caſtū diuinis ſtudijs deditū ⁊c̄. Fuit dignus prelatus qꝛ gregē ſuum pauit verbo. qꝛ multos ad fidem ꝯuertit ita ꝙ vno die quingentos ⁊ amplius baptiſabat. Pauit exemplo. vñ dꝛ de eo ꝙ tanta moꝝ honeſtate pollebat. ꝙ criſtiāis iudeis ⁊ gentilib⁹ ꝯplacebat. Pauit tpali ſubſidio. vnde dꝛ ꝙ omniū paupeꝝ viduaꝝ ⁊ orphanoꝝ nomina ſcripta hēbat ⁊ eis ſufficienter ꝓuidebat. ¶ Quintū ē qꝛ fuit doctor gratioſus. cū dicit̄. Ut det illis cibum in tempore. Ipſe enim cibum dei populo miniſtrabat. ⁊ hoc in tempore oportuno. Sicut enim dicit Criſo. Doctrina in tempore non oportuno oblata nō ꝓdeſt ſed nocet. ſicut eſca ꝯtraria aut extra tempus accepta. Sicut eniꝫ idē dicit infantib⁹ eſca mutat̄ ſcdm̄ etatem. ſic in populo doctrina tpat̄ ſcdm̄ virtuteꝫ. Ut autem iſta doctrina a populo acceptet̄. dꝫ attendere vt dicit Aug. in lib. de doc. xpi. vt placeat. vt pateat ⁊ vt moueat. Btūs igit̄ Clemens predicabat rōnib⁹ claris ⁊ auctoritatib⁹ veris ⁊ ideo placebat. Naꝫ gentiles ratōnib⁹. iudeos auctoritatibus ꝯuincebat. j. Petri. iij. Parati ſꝑ ad ſatiſfactioneꝫ omnipotenti ⁊c̄. Predicabat ſermōib⁹ planis. ⁊ iō patebat. Prouer. xiiij. Doctrina prudentiū facilis. Predicabat miraculis ⁊ exemplis ⁊ ideo mouebat. Ro. xv. Nō enī audeo aliquid loqui eoꝝ que ꝑ me non effecit chriſtus.

¶ Eodem die Sermo. ij.

Beatus ſeruus ille quē cu venierit dn̄s inuenerit vigilantem ⁊c̄. Mathei. xxiiij. Iſtud refert̄ ad quatuor ſuꝑiora ad que dn̄s āmonuerat ſeruū ſuū ſcꝫ vt vigilet cū dicit Uigilate vt domuꝫ ſuam cuſtodiat cum dicit. Si ſciret paterfa. ⁊c̄. Ut fideliter ⁊ prudēter ſeruiat cuꝫ dicit. Quis putas eſt fidelis ſeruus ⁊c̄. Et vt cibuꝫ familie tribuat cū dicit. Ut det illis cibum in tpe. Eſt ergo ſenſus Beatus ſeruus ille queꝫ cū venierit dn̄s inuenerit ſic facientē. i. vigilantem domū a fure cuſtodientem. fideliter ſeruientem ⁊ ſic cibum familie tribuenteꝫ. In ¶ predictis verbis duo tangunt̄. ſ. aduent⁹ domini ⁊ ꝯmendatio ſerui. Aduent⁹ dn̄i notat̄ cum dicitur. Cum venerit domin⁹ Tunc autem domin⁹ ad ſeruuꝫ ſuum clementem venit. quādo ipſum de hoc mūdo ¶ vocauit. In qua vocatōne ſanct⁹ clemēs fuit qꝛ ꝓ ipſo mori ꝓmeruit. Paſſus eſt quideꝫ ꝓ chriſto quadruplex genus martyrij. Primū fuit in ꝯpaſſione afflictorū De quo dicit Greg. Qui dolorem exhibet in aliena neccitate crucē portat in mēte Iſtam ꝯpaſſionem ſcūs clemens habuit qꝛ patrem ⁊ matrem ⁊ duos fratres per xxx. annos ꝑ mūdū errantes inuenire nō potuit. ⁊ ſi ꝯpatienduꝫ eſt miſerijs aliorū multo fortius afflictōnib⁹ ⁊ dolorib⁹ noſtroꝝ. ¶ Secūdū fuit in patiētia aduerſorū de quo dicit idem Greg. Sine ferro martyres eſſe poſſumus ſi patientiā in animo veraciter cuſtodimus. Et iſtud martyriū beatus clemens habuit quia omnib⁹ bonis fuit ſpoliatus ⁊ a ſede ſua fuit deiect⁹ Sed in omnib⁹ patiēs eſt inuentus Hebre. x. Nam ⁊ vinctis compaſſi eſtis. hoc ꝗtū ad primū ⁊ rapinam bonoꝝ veſtroꝝ cum gaudio ſuſcepiſtis. hoc ꝗtum ad ſecundum ¶ Tercium martyrium fuit in dilectōne inimicoꝝ. de quo dicit. Gregori⁹ Ferre ꝯtumelias ⁊ odientem ſe diligere martyriū eſt in occulta cogitatōne Beat⁹ clemens magnam ꝯtumeliam eſt paſſus quando tanꝗ malefactor ⁊ homicida exilio eſt dānatus. Sed tamen ⁊ inimicos ſuos dilexit corde ⁊ ſeruiuit oꝑe ⁊ ꝓ eis orauit ore. Math. v. Diligite inimicos ⁊c̄. ¶ Quartum martyrium eſt. qꝛ ſubmerſus eſt. ligata ad eius collum anchora in ꝓfunduꝫ. Unde poterat orare ⁊ dicere cū ꝓpheta. Non me demergat tēpeſtas aque Tempeſtas quidem aque ipſum non demerſit. quia manib⁹ angelicis templum

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ꝓparatum inuenit. Profundū vero ipſum
abſorbere non potuit. q2 eius aīa ad celuꝫ
volauit. Puteus maris os ſuper eū clau
dere nō potuit. q2 per tria miliaria mare ſe
aperuit. Scđo ponit̃ ꝯmendatio que ꝯſi-
ſtit in quatuor vt ſupradictū eſt. Primo
in vigilando Ad perfectā vigilantiā tria re
quirunt̃ ſm aug. in lib. ſolilo. Ut oculos
habeat quibꝫ vti poſſit vt aſpiciat ⁊ vt vi-
deat. Qui ḡ vult ꝑfecte vigilare oꝫ ꝙ ocu
los ſanos habeat. ne ſcꝫ ſit in eis trabs ſu
perbie. Mathe. vij. Quid autē vides fe-
ſtucā in oculo fr̄is ⁊c̃. Aut lutū cupidita-
tis terrene. ſicut accidit in thob. ps. Ocu
los ſuos ſtatue. decli. in terrā. Aut ignis
ardentis ꝯcupīe. ps. Supcecidit ignis ⁊
non viderunt ſolē Etiā oꝫ ꝙ aſpiciat. ps
Reſpice in faciem xp̄i tui. xp̄s eñ habuit
faciē candidā. rubicundā ⁊ electā. Candi
dam. i. liuidā in patibulo. rubicundā ha-
bebit in iudicio. electā in regno. Cā. v. Di
lectus meus candidus ⁊ rubic̃. ⁊c̃. Ergo
reſpice faciem xp̄i tui ſic pallidā ⁊ ꝯpatia
ris. ſic rubicundā vt terrearis. ſic electā vt
iocunderis. Oportꝫ etiā ꝙ videat. Non
aūt pt homo deū videre niſi a ſeipſo mori-
at̃ Exo. xxxiij. Non videbit me homo ⁊ vi
uet. Hō eñ aliqñ dicit terrenitatē. aliqñ
carnalitatē. aliqñ ſenſibilitatē. Eſt igitur
ſenſus. Nō videbit me homo ⁊ viuet. id ē
qui viuat vita terrena carnali vel ſenſibili
Sed oꝫ ꝙ terrena deſpiciat ⁊ carnalia ab
iciat ⁊ ad ſpūalia intelligentiam erigat.
Scđo ꝯſiſtit officiuꝫ ſerui in domū a fure
cuſtodiendo. Nam ſm criſo. ſup Mathe.
Fur. i. dyabolus q̄tuor furat̃. ſ. auꝝ ſapīe
argentū eloquētie. veſtes virtutū ⁊ linthe
amina gratiaꝝ Furat̃ quidā auꝝ ſapīe di
uine ⁊ ponit lutū ſapīe mundane. de qua
dꝛ. j. Coꝛ. iij Sapīa hꝰ mundi ſtulticia ē
apud deū. Furat̃ argentū eloquentie. i. v̄
ba edificationis ⁊ immittit verba detractō
nis Gal̃. v. ꝙ ſi inuicē mordetis ⁊ come
ditis videte ne ab inuicem ꝯſummamini.

Furat̃ veſtes virtutum ⁊ operum bonoꝝ ⁊
immittit veſtes ſordidas vicioꝝ. quas ve
ſtes apoſtolus abijciendas eſſe ammonꝫ
Ro. xiij. Abijciamus opera tenebraꝝ ⁊c̃.
Furat̃ etiā lintheamen candidū gr̄e ⁊ po
nit lintheamen ſordidū remordentis ꝯſcīe
De quo dꝛ Iſa. xiiij. Subtus te ſternet̃
ti. ⁊ opi. tuū erunt ver. Tercio ꝯſiſtit offi
ciū boni ſerui in prudenter ⁊ fidelr̃ ſeruiē
do. Sic ⁊ beatus clemēs prudenter ⁊ fide
liter deo ſeruiuit. q2 pecuniā dn̄i ſui auge-
re ſciuit. Nam ſicut dꝛ Mathe. xxv. Uni
dedit quinqꝫ talenta. i. exterioꝝ ſcientiam
quinqꝫ ſenſuū miniſterio occupandā ⁊ ex
ercendā que triplex eſt. ſcꝫ politica ꝑtinēs
ad regimen ciuiū. domeſtica ꝑtinens ad re
gimen familie. ⁊ priuata ꝑtinens ad regi
men ſuipſius. Tunc eñ alia quinqꝫ talē
ta lucrat̃ qñ ſe a ſenſibili voluntate cuſto-
diens alios etiā ab hijs ammonendo cō
peſcit. Alijs aūt dedit duo ſcꝫ intellcūm ⁊
opationem. Tunc etiam alia duo lucrat̃
qñ predicando ⁊ opando. i. verbo ⁊ exem
plo ad ſimilia alios inducit. Alijs autem
dedit vnū. i. intelligentiam ſcripturarum
Iſti aūt vel abſcondūt ſub terra auaricie.
vel in ſudario corporis ⁊ negligentie. ⁊ nō
ponunt ad menſam ſacre ſcripture Quar
to officiū boni ſerui ꝯſiſtit in cibū familie
tribuendo. Cibus aūt verbi dei ſm Criſ.
primo dꝫ maſticari per meditatōnem. Si
cut eñ cibus niſi maſticet̃ eius ſapoꝛ non
ſentit̃. ſic nec verbū dei. Unde illa aīalia
erant immunda que cibos nō ruminabāt
Poſtea debet ad ſtomachū trahi ꝑ memo
rie impreſſionē. Sicut enim cibꝰ maſtica
tus non ꝓdeſt niſi fuerit ſtomacho tradi-
tus ſic nec ſermo niſi fuerit memorie ꝯmē
datus. Tercio dꝫ ad diuerſa membra de-
riuari. Membra aūt anime ſunt eius v̄tu
tes. Quedā eñ verba debent deriuari ad
vegetandū fidem. quedā ad nutriendam
ſpem. queda ad nutriendū caritatē. ⁊ ſic
de alijs. Quarto debent incorpari. vt ſcꝫ

animam in nouitate vite trãſmutēt. Nõ
enim coꝛ mutat verbum qꝛ coꝛ auati non
poſſet trahere verbum dei ad ꝯſentienduꝫ
ꝓprie auaricie. nec coꝛ ſupbi. nec coꝛ luxu
rioſi. ſed potius verbum dei mutat coꝛ qꝛ
de auaro facit pium de ſupbo manſuetū.
ꝛ de luxurioſo caſtum. ideo aſſimilat̄ ſur/
culo arboꝛi in ſito. qui totam naturam ar
boꝛis ad ſe trahit Jac. j. Suſcipite inſitū
verbū qđ poteſt ſaluare animas veſtras.

De ſancta Katherina virgine. Sermo primus

Multe filie congregauerūt diuicias. tu ſupgreſſa
es vniuerſas Prouer. vlt. Inter ceteras
filias dei que ſpiritales diuitias cōgrega
uerūt. beata katherina diuitias ſpiritales
congregauit. immo ceteras virgines poſt
virginem dei ſupgreſſa fuit merito virgi/
nitatis martyrij ꝛ predicatōnis. Primo
igit̄ ſupergreſſa eſt vniuerſas in diuitijs
quas acquiſiuit merito virginitatis. tāto
nāqꝫ virginitas maioꝛis ē meriti. quāto
retrahentia plura habet. talis fuit virgini
tas beate katherine. Primo retrahentem
habuit iuuentutem. qꝛ erat. xviij. annoꝝ.
Juuentus autē multis eſt cauſa laſciuie
Eccēs. xi. ca. Juuētus ꝛ voluptas vana
ſunt. ſed iuuentus ſibi nocere non potuit.
qꝛ cordis maturitateꝫ ſeruauit Sap̄. iiij.
Cani eñ ſunt ſenſus hominis ꝛ etas ſe/
nectutis vita immaculata. Scđo habuit
pulcritudinem. vnde dicit̄ ꝙ erat incre/
dibilis pulcritudīs ꝛ omniū oculis āmi
rabilis videbat̄. Pulcritudo aūt mulie/
ribus eſt cauſa ruine Ezech. xvi. Habēs
fiduciā in pulcritudine eius foꝛnicata eſt
Prouer. xi. Circulus aureus in naribus
ſuis mulier pulcra ꝛ fatua. ſed pulchritu
do ſibi nocere non potuit. qꝛ de pulchritu
dine interioꝛi ſolūmodo curauit Pſalm̄.
Omnis gloꝛia eius filie regis abintus.

Tercio habuit reꝝ abundantiam ꝛ fertili
tatē. qꝛ patri ſuo regi in diuitijs magnis
ſucceſſit. ꝛ iſta abundantia multis ꝯſue/
uit eē cā luxurie p̄s. Prodijt q̄ſi ex adipe
iniquitas eoꝝ Et iſtud etiam beate kathe
rine nocere non potuit. qꝛ in abundantia
ſeruauit temperantiam. Prouer. xiij. Eſt
enim diues cum nihil habeat. ꝛ eſt paup
cum in multis diuitijs ſit. Quarto hūit
libertatem ꝛ ſecuritatem. qꝛ ſui ꝛ ſuorum
domina remanſerat. Nimia aūt libertas ꝛ
ſecuritas ī muliere eſt ꝑiculoſa Ecci. vij.
Filie tibi ſunt ſerua coꝛpus illarū. ꝛ non
oſtendas faciem hilarem ad illas. Iſtud
autem ſibi nocere non potuit. qꝛ licet hūit
libertatem habuit tamē dei timoꝛē. Pro/
uer. vlt. Mulier timens deum laudabit̄.
Quinto paſſa eſt magnam ſollicitatōnē.
ſollicitata quideꝫ fuit magnis muneribꝰ
ꝛ terroꝛibꝰ. Multe eñ mulieres ſunt que
muneribꝰ obediunt ꝛ terroꝛibus cedunt.
Fuit muneribus ſollicitata. qꝛ tyrannus
tria ſibi ꝓmiſit que mulieres multū appe
tunt ſcꝫ diuitiaꝝ copiam infinitam. digni
tatem maximā. ſcꝫ ꝙ ſecunda eſſet poſt re
ginam. gloꝛiam immenſam. ſ. ꝙ in foro
ſibi ſtatuam erigeret. ꝛ ipſam ab omnibꝰ
adoꝛari iuberet Sed iſtud beate katherine
nocere non potuit qꝛ diuitias contempſit
dignitatem reſpuit ꝛ gloꝛiam mundanā
abhoꝛruit. Unde dixit tyranno ꝑſuadenti
Sine talia dicere. que nephas eſt etiā co
gitare. Fuit etiā ſollicitata terroꝛibus ac
pulſata cōminationibꝰ ꝛ toꝛmentis. Et
iſtud ei nocere non potuit. quia pro criſto
etiam moꝛi non timuit Mathe. x. Nolite
timere eos qui occidunt coꝛpus ꝛ poſtea
non habent amplius quid faciāt. Se
cundo ſupgreſſa eſt alias virgines in di/
uitijs quas acquiſiuit merito p̄dicatōis.
Quāuis enim mulieribus ſit inhibitum
officium predicatōnis quibuſdam tamē
ſanctis virginibus fuit officiū predicādi
a ſpiritu ſancto conceſſum quadam ꝓro/

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf